

oordeel, dat, als men verdere proeven met metaalzouten wil nemen, in plaats van het ijzervitriool, het zuur zwavelzuur ijzeroxyde aanbeveling verdient); — 6°. zoutzuur en zwavelzuur. Deze in eene oplossing, die meer dan 2 pCt. bevat, aangewend, verhinderen insgelijks de ontleding door gisting. (Zij tasten echter hout, metaal en metselwerk aan. Eene nieuwe methode, om het zwavelzuur aan te wenden, bestaat daarin, dat men het in den dampvormigen staat brengt, door het bijv. op een haardvuur te druppelen); — 7°. chloorzink. De geconcentreerde oplossing tast aan even als n°. 6.

Tot het desinfecteren van beddegoed, kleederen en dergelijke, ook spijzen en dranken, is bovenal geschikt *kookhitte*. (Kan men niet dadelijk kookhitte aanwenden, dan eene (voorloopige) werking van het goed in water, waarbij eau de Javelle is gevoegd en de behandeling van gekleurde weefsels met verdunde overmangaanzure soda (1 : 10,000).

Tot desinfectie van sekreetputten, buiten de woningen gelegen: *chloorkalk*.

Voor het desinfecteren van nachtstoelen, sekreten binnenshuis en dergelijke: vooral de ijzer-kameleonoplossing (op 100 gewigtsdeelen faeces 10 gewigtsdeelen ijzer-kameleon, of 15 gewigtsdeelen zuivere kameleonoplossing met 4 pCt. permanganaat).

Voor steekbekkens en nachtstoelen hield de meerderheid ook het *carbolzuur* voldoende, indien men vóór het gebruik eene hoeveelheid ingiet, die de faeces geheel opneemt. (Van de carbolzure soda wordt een mengsel van 1 op 6 deelen water aangewend.)

In ziekenhuizen, ziekenkamers enz. wordt tot het desinfecteren der ontlastingen van werkelijke choleralijders eene ruime toevoeging van oplossingen van overmangaanzure zouten aanbevolen.

Tot het reinigen der lucht: zoo veel mogelijk „luchten” en chloor-ontwikkeling (uit chloorkalk en zoutzuur).

Ten slotte: 1°. de desinfectie moet prophylaktisch zijn, en 2°. gedurende de epidemie onafgebroken voortgezet worden.

ALI COHEN.

GENOOTSCHAPPEN.

In de vergadering der Weener Artsen van 12 April l.l. vertoonde Prof. von PITHA een jeugdigen lijder, bij wien zich na de genezing van variolae op verschillende plaatsen van het aangezicht zoogenaamde lidteeken-keloïden gevormd hadden. De patiënt had wegens het kwellende jeuken en de belangrijke misvorming hulp in de Kliniek gezocht. Ondanks eene belangrijke bloeding gedurende de kunstbewerking had de exstirpatie tot een gewenscht resultaat gevoerd en was de wond door eene lineaire vereeniging spoedig gesloten. De spreker ontwikkelde verder dat de huidkeloïden hun ontstaan aan traumatische vernietigingen der huid, zoowel na verschillende operatiën als bij voorkeur na verbrandingswonden of na andere ingewerkt hebbende prikkels (bijv. een vesicans of aan de dorsaalvlakte der vingers na het dikwijls verrigten van lijkopeningen) te danken hebben. Hunne zuivere fibroplastische gesteldheid, als uitsluitend uit bindweefsel bestaande, doet hen geheel van de zoogenaamde cancroïden verschillen. Zij vormen platte, verschuifbare, soms zeer vaatrijke plekken, welke, door een zacht verheven rand omgeven, eene gedaante van den ovalen tot den meest onregelmatigen vorm, vertoonen. Eene vermeerderde congestie in hun weefsel gaat doorgaans met een hevige gevoel van jeuken en branden gepaard. De

behandeling met adstringerende zalven of met bijtende zuren voerde somwijlen, de extirpatie echter doorgaans beter, tot een blijvend resultaat. Bij de operatie moet de aangedane plek zelve zoo veel mogelijk vermeden en de wond lineair vereenigd worden.

— In de vergadering der Weener Artsen van 28 Junij l.l. vertoonde Prof. ARLT een 34jarigen lijder, bij wien eene cysticercusblaas uit het oog met een voorloopig gunstig gevolg verwijderd was. De diagnose van dit lijden was hem tot dus verre slechts in 3 gevallen mogelijk geweest. In het eerste was de operatie niet geslaagd, terwijl zij in het tweede door den lijder geweigerd was. Het derde geval betrof een lijder, die sinds Februarij l.l. over eene vermindering van het gezichtsvermogen, maar nimmer over schietende pijnen, geklaagd had. De media van het oog waren helder, terwijl daarentegen de retina van de choroïdea rondom den discus van den n. opticus scheen opgeheven te zijn. In den aanvang werd als oorzaak daarvan een of ander carcinomateus lijden vermoed, totdat de diagnose van het aanwezig zijn eener cysticercusblaas, door eene somwijlen waargenomene plaatsverandering der zwelling, met als het ware peristaltische bewegingen gepaard, bevestigd werd. De operatie werd, na eene waarneming van 8 dagen, op 21 Junij uitgevoerd. De bulbus werd in de chloroformslaap door eene draadlis naar boven en buiten gebragt, het onderste ooglid naar beneden getrokken, de conjunctiva en de tunica vaginalis meriodinaal gekliefd en daarop door sclerotica en choroïdea met een BEER's staarmes eene 4''' lange in snijding, die zich 1''' boven de ora serrata uitstreckte, uitgevoerd, zoodat de vooruitdringende blaas met een pincet kon gevat worden. De scleroticawond was binnen 48 uren gesloten; het gezichtsvermogen was echter nog niet merkbaar verbeterd.

Dr. J. HANLO.

— Blijkens de aantekeningen van het verhandelde in de Sectie voor Natuur- en Geneeskunde van het PROVINCIAAL UTRECHTSCH GENOOTSCHAP, ter gelegenheid van de Algemeene Vergadering, gehouden in het jaar 1866, op 15 en 16 October, werden hoofdzakelijk toen de volgende zaken behandeld: Prof. BUYS BALLOT sprak over eenige periodische warmte-werkingen van zon en maan; — Prof. HARTING vertoonde eene verzameling praeparaten, door Dr. G. J. LUCHTMANS ingezonden (die zelf de vergadering niet kon bijwonen). Daarbij was gevoegd eene schriftelijke mededeeling over het al of niet voorkomen van groepen fijne zenuwvezels in de motorische of voorste wortels der pars dorsalis medullae spinalis van den mensch. Behalve de mikroskopische praeparaten, die tot *dit* onderwerp behoorden, waren er bijgevoegd eenige andere, die meestal betrekking hadden op de structuur van zenuwen en ruggemerg; — Prof. DONDERS vertoonde twee werktuigen, door hem gebezigd tot bepaling van den tijd, vereischt tot psychische processen; het eerste noemt hij „*Noëmatachoscoop*”, het tweede „*Noëmatachometer*”. (Het eerste bestaat uit een cylinder, grootendeels overeenkomende met dien van den phonautograaf, waarop de tijd door eene trillende stemvork wordt geregistreerd. Naast deze trilling wordt het oogenblik aangegeven, waarop een prikkel inwerkt, alsmede het oogenblik waarop het signaal gegeven wordt. Het tweede werktuig dient o. a. om de indrukken op twee zintuigen ten aanzien hunner prioriteit te kunnen vergelijken.) — De Heer SNELLEN doet mededeeling van zijne en MILLER's proeven, in 1866 genomen ter beantwoording der vraag: Kan de cholera op dieren worden overgebragt? (Ten gevolge dier proeven meenen beide Heeren geregtigd te zijn tot de uitspraak, dat de dieren voor de cholera geene vatbaarheid bezitten.)

ALI COHEN.

